

[A. Chr. Andersen.]

til. Det svarer i øjeblikket til 1 pct. af den kommunale skatteudskrivning, men i virkeligheden, da man jo kan trække disse 112 mill. kr. fra i indkomsten, svarer det nærmest kun til $\frac{1}{2}$ pct. Det er til at leve med. I øvrigt skulle de 112 mill. kr. kun gælde i 3 år. Så ville de falde til 84 mill. kr., efter 4 års forløb yderligere til 56 mill. kr. og så yderligere til 28 mill. kr. på landsbasis. Derfor var det, jeg sagde, at efterhånden vil administrationen af denne ordning måske komme til at koste mere end provenuet af den.

Så var der tanken om eventuel tillægsgrundskyld i sommerhusområder. Jeg vil sige, at det ikke er vor livret, men vi vil godt snakke om det. Jeg nævnte i mit indlæg, at der måske snarere kunne være tale om at overføre en måneds indkomstskat fra hjemstedskommunen, men det kan vi snakke om i udvalget.

Hr. Maigaard var inde på, hvorfor grundskatter er vederstyggelige, for ikke at bruge et endnu værre ord. Det er de efter min opfattelse, fordi det er en dobbeltbeskatning. Det er de samme mennesker, der både betaler indkomstskat og grundskat. Og hvad værre er: det er endda sådan, at de vender den tunge ende nedad. Jeg tør garantere for, at der ikke er mange i denne sal, der blev ramt af højere grundskyld, jeg tror, vi tværtom alle sammen ville være glade for at få en højere grundskyld, for så ville vi slippe lidt billigere i indkomstskat. I virkeligheden vender de den tunge ende nedad. Det er en dobbeltbeskatning, og derfor ville det være helt meningsløst at tage fradragsretten væk. Det gør i hvert fald uretfærdigheden endnu større.

Derfor må jeg stadig væk holde for, at om det ikke ligefrem er vederstyggeligt, så er det i hvert fald en beskatningsform, som vi kun skal bruge i et sådant omfang, at midlerne, der kommer ind på den måde, går til at dække de direkte dermed forbundne udgifter. Det er en filosofi, jeg som kommunalmand godt kan gå ind på.

Så er der igen det med det kommunale selvstyre, der bliver nævnt af indenrigsministeren og af hr. Gunnar Jensen og hr. Maigaard. Det er rigtigt, at jeg er imod indgreb over for det kommunale selvstyre, men når de kommunale vedtagelser får virkning ud

over kommunen, kan der være grund til at fastlægge begrænsninger. Det sagde jeg i mit første indlæg, det gentager jeg her. Det er allerede stærkt fremhævet af hr. Juul-Madsen, hvilke virkninger det har på forskellig vis, både når det drejer sig om boligsikring og på anden måde. Det har virkning ud over den enkelte kommune. Så længe det var sådan, at virkningerne af vedtagelsen kunne holdes inden for kommunen, skulle man sandelig lade være med at røre ved kommunernes ret. Det er jeg helt med på.

Vort forslag om at ophæve landbrugets grundskatter hænger sammen med, at vi har hørt, at reglen om, at de skal være i forhold til landbrugets forrentningsprocent, skal falde væk. Hvis disse rygter ikke er rigtige, hvis man stadig bevarer den ordning, vi har i øjeblikket, så må jeg indrømme, at så er vort forslag uden praktisk betydning, og så kan vi for så vidt godt droppe det.

Gunnar Jensen: Jeg skal gøre det ganske kort.

Hr. A. Chr. Andersen siger, at de 100 mill. kr. kun svarer til $\frac{1}{2}$ pct., og at det måske vanskeligt kan betale sig at kræve dem op. Selv om vi tit skælder administrationen ud for at være dyr, tror jeg nu alligevel ikke, det vil koste 100 mill. kr. at kræve de penge op. Vurderingen skal foregå alligevel, og når udregning og opkrævning foregår pr. edb, vil det i hvert fald kunne ordnes ganske let af en lille kontordame et eller andet sted. Jeg tror ærlig talt ikke, det bliver så forfærdelig meget. Det kommer vi til at snakke om, når vi kommer til det næste lovforslag, for dér synes jeg sagen ligger lidt anderledes.

Hr. A. Chr. Andersen siger også — det kommer måske ikke så meget til at gå ind i denne diskussion, men jeg kan alligevel ikke lade være med at nævne det — at vel er han modstander af, at man griber ind over for kommunerne, men i det øjeblik kommunerne foretager sig ting, som går videre end til den enkelte kommune, er han med til det. Dertil siger jeg: pas nu på, for det kunne jo ende med, at man lavede ordningen på en sådan måde, at den ikke greb ind over for andre kommuner. Det kan gøres ved et pennestrøg, nemlig i det øjeblik man ikke fratrækker skatterne længere. Det er et spørgsmål, som jeg meget nødig vil tage stil-